

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas III. Post Trinitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

eodem amore tui, vt quò gloriosio-
rem de his reportâris victoriã, eò illu-
striorem merearis gloriæ coronam.
Zelus constanter vrgendi continuam
vitiõrum & passioñum mortificatio-
nem, & luctam contra impetus ten-
tationum.

III. Quam demum paratus sit simili
gratia te præuenire & adiuuare, in exu-
endo omni inordinato erga creaturas
omnes, & te ipsum affectu, atque in
superando omni humano respectu, ne
per eum quouis modo ad vllum pec-
catum, aut imperfectionem deliberatè
committendam te abripi sinas, modo
strenuè velis cooperari. Zelus supe-
randi affectus & respectus omnes
inordinatos.

Dominica III. Post Trinita-
tem.

3. Hebd.
post
Trinit.]

De oue & drachma perdita. Luc. 15. I.

I. ERant appropinquantes publicani &
peccatores, vt audirent illum. Et
murmurabant pharisei, & scriba dicen-
tes: Quia hic peccatores recipit, & mandu-
cat

eat cum illis. Quanta benignitas est Saluatoris erga quosuis peccatores, quantumuis enormes, resipiscentes, & quidem singulos, vt, sicut tunc cum publicanis familiariter agere, manducare & bibere est dignatus, sic etiam nunc eandem illis, immò maiorem exhibere dignetur humanitatem, illos internis inspirationibus tam sollicitè ad se trahendo, ac si aliorum omnium esset oblitus, seipsum ijs in Eucharistia in cibum & potum offerendo, stupendam nimis familiaritatē cum ijs ineundo, maioribus eos subinde fauoribus, quàm innocentes prosequendo! Quisquis hanc non agnoscit, nec ea cor suum emolliri sinit, pharisæis est cœcior & adamante durior: Gratitude, amor, feruor serię conuersionis.

II. Hanc ineffabilem suam erga peccatorem quemuis charitatem, & plusquam paternam in eo reducendo sollicitudinem clarè nobis ob oculos ponit publici parabola pastoris, ouem centesimam perditam relictis 99. querentis, & mulieris accensa lucerna vnam ex 10 drachmis perditam sollicitè requirentis. O quantum talis pastoris charitatem, & talis mulieris sollicitu-

citudinem clarè nobis ob oculos po-
 nit duplici parabola pastoris , ouem
 centesimam perditam relictis 99. quæ-
 rentis, & mulieris accensa lucerna v-
 nam ex 10. drachmis perditam sollicitè
 requirentis O quantum talis pastoris
 charitatem, & talis mulieris sollicitu-
 dinem excedit charitas & sollicitudo
 Filij Dei è sinu Patris descendens, &
 relictis istis nouem choris Angelorū
 in deserto mundi huius ouiculam v-
 nam, id est, genus humanum, 33. &
 amplius annis, imò quemuis pecca-
 torem, simili modo quærentis, cum
 id, quod pro omnibus præstitit, etiam
 pro singulis præstiterit, & porro,
 si opus esset, præstare paratus
 sit.

Quis abyssum huius tam immensæ
 benignitatis inuestigabit? nullus in
 hac vita, donec clarè videat in altera.
 Affectus ijdem.

III. *Ita dico vobis gaudium erit coram
 Angelis Dei super vno peccatore pœniten-
 tiam agente.* Adhuc clarius eandem
 suam incomprehensibilem erga pec-
 catores quosuis resipiscentes charita-
 tem nobis inculcat, asserens maius fo-
 re coram Angelis Dei gaudium super
 vno peccatore pœnitentiam agente,

Gg

quam

quàm super 99. iustis, qui non indigent pœnitentia.

O si peccator abyssum malorum culpæ & pœnæ, è quibus misericorditer, per seriam pœnitentiam, liberatur; & bonorum gratiæ & gloriæ, quibus gratis cumulatur, intueretur, non tam hoc Angelorum gaudium miraretur, quàm suam stupiditatem & ingratitude detestaretur! Affectus ijdem.

II. *De eximiâ virtutum soliditate, medijsque eam assequendi.*

I. **E**Xpende, quænam requirantur ad eximiam virtutum soliditatem & perfectionem, qui est finis viæ illuminatiuæ. 1. Videlicet, vt rectæ seu puræ sint, quoad intentionem, seu, vt exerceantur, non ob respectum vllam humanum, nec ob metum supplicij, nec spem præmij, nec intuitum solius honestatis propriæ, sed honoris & beneplaciti Dei. 2. Vt magnæ seu intensæ sint quoad intensiorem graduum, seu, vt absque lapsu in vitium oppositum, absque magna difficultate & periculo lapsus, cum alacritate & gau-

gaudio, earum actus eliciantur. 3. Ut fortes & constantes sint, quoad extensionem ad omnia obiecta, quantumuis ardua, ad omnia tempora, tam aduersitatis, quam prosperitatis: seu, ut earum actus tam externi, quam interni circa quæuis obiecta occurrant, siue flet Auster prosperitatis, humanæ laudis, & diuinæ consolationis, siue Aquilo aduersitatis, vituperationis & desolationis, & quali cum intentionis caritate, contentione, alacritate, & gaudio inter grauissimas etiam ærumnarum, difficultatum, calumniarum, opprobriorum, tentationum, persecutionum procellas constanter frequententur. O quam rara & quam pretiosa talis virtutum soliditas! quam raro igitur & eximio feruore ad illam tibi contendendum, & quidem eò constantius, quò abesse ab ea te longius agnoscis! His consideratis concipiendus zelus non mediocris, sed eximij conatus in virtutum studio adhibendi.

II. Quænam efficacissima media sint ad hanc virtutum soliditatem pertingendi, cuiusmodi sunt præcipue,
1. Vehemens & serium desiderium

eximiè in virtutibus proficiendi efficaciter excitare, & frequenter renovare, cum humili petitione gratiæ. 2. Cum magna sui diffidentia & in Deo confidentia frequentare actus internos virtutum, & quidem perfectissimos, quoad intentionis puritatem, obiectorum latitudinem, conatus intensiorem, & desideriorum supra vires infatiabilitatem. 3. Conari externos earum actus, quavis oblata opportunitate, simili eximio conatu non ex arida consuetudine elicere, & quidem non materiales, sed formales, internos externis coniungendo, & desideria vires excedentia superaddendo. 4. Quæsitæ, vel vltro oblata occasione eisdem actus tam internos quam externos circa obiecta valde ardua & naturæ repugnantia viriliter conari exercere, quam perfectissimè oppositi vitij vehementiam & naturam reluctantiam heroicè superando, etiam tempore cuiusvis desolationis & aduersitatis. 5. Post lapsum in oppositum vitium profundè se humiliare coram Deo suam fragilitatem deplorare, cum intima compunctione cordis, spe veniæ, & proposito emendationis. His & similibus medijs si stre-

nuè vtereris, quam breui eximiam virtutum soliditatem consequeris? quam clare id videbis & deflebis in termino viæ, sed heu serò nimis, elapso tempore gratiæ! Feruor his medijs vtendi.

III. Quam serò, alacriter, & constanter his medijs vsi fuerint strenui æmulatores perfectissimarum virtutum Christi, & præcipuè B. V. Deipara, præcipuum post filium omnium virtutum exemplar. Admirare & æmulare.

De Christo eaussa exemplari perfectionis & soliditatis virtutum. III.

Expende quam absolutum nobis Christus exhibuerit speculum huius eximiæ soliditatis ac perfectionis in internis virtutum actibus perfectissime frequentandis, nempe latissimè, quoad omnia obiecta: purissimè, quoad intentionem: sublimissimè, quoad intensionem actuum: constantissimè, inter prospera & aduersa: insatiabilissimè, quoad heroica desideria: idque 1. In infantia, adolescentia, vita priuata vsque ad annum trigessimum. 2. Triennio, & quod excurrit, prædicationis. 3. Tempore passionis, & qui-

Gg 3

dema

dem semper ex gratuito amore nostri, & zelo nos ad sui æmulationem prouocandi. Gratitude, amor, zelus eum imitandi in internis virtutum actibus eximiè frequentandis.

II. Similiter quàm eximium nobis præbuerit exemplum eiusdem absolutissimæ perfectionis in externis virtutum actibus eliciendis, internisque coniungendis circa obiecta omnia quantumuis ardua, & naturæ repugnantia, purissima cum intentione, summa contentione, inuicta constantia, insatiabili desiderio perfectius eosdem frequentandi: idque similiter tempore vitæ priuatæ, prædicationis & passionis, quauis vltro accersita, vel aliunde oblata occasione, ex eodem incenso maioris nostri profectus desiderio. Gratitude, amor, zelus eum imitandi in externis virtutum actibus perfectè frequentandis.

III. Demùm quàm diuinam nobis reliquerit ideam superaddendi quàm frequentissime internis, externisque actibus virtutum extraordinaria longè vires nostras excedentia desideria, longè plures, puriores, intensiores, diuturniores, solidioresque circa omnia obiecta etiam possibilis, omni
pos;

possibili perfectione, absque omni spe præmij, omnium possibilium creaturarum possibili affectu, in finem usque mundi, imò in æternum & ultra earundem actus frequentandi pro diuino beneplacito. Quot, quàm incomprehensibilia Christus tota vitam tempore vitæ priuatæ, quàm prædicationis & passionis huiusmodi desideria multiplicarit? idque eo affectuosius & diuinius, quò cognoscebat clarius 1. In finitam Maiestatem Dei infinitis obsequijs esse dignissimam. 2. Gratißima esse eidem eiusmodi desideria, quæ pro factis ipsis acceptet. 3. Nobis eadem esse utilissima, quibus defectum imperfectorum operum nostrorum supplere possimus, Affectus ijdem.

De Christo causa promerente & efficiente huius soliditatis virtutum. IV.

I. **E**Xpende, quàm superabundantem nobis Christus promeruerit gratiam omnium virtutum tum internos tum externos actus cum heroicis supra vires desiderijs, cum eximia perfectione frequentandi modo

Gg 4

supra

supra inſinuato, tot ſupereminentiſſimis virtutum actibus internis externiſque frequentatis, cum tot diuiniſſimis deſiderijs ſuperadditis, & quidem tota vita ſingulis pene momentis, quorum ſinguli erant infiniti valoris: idque ex incenſo maioris noſtræ ſalutis & perfectionis zelo, in quem etiam finem eorſdem virtutum actus, atque heroica deſideria æterno Patri pro ſingulis Electis obtulit, & peculiariter applicare decreuit.

Quanta illa Saluatoris charitas, quanta liberalitas? quanta ergò fiducia & alacritate, ad præceſſum virtutum culmen, per ſupradicta media foret nobis contendendum? Gratitude, amor, ſpes, & zelus proficiendi in ſoliditate virtutum.

II. Quam paratus ſit tam vberem nobis olim promeritam gratiam nunc reipſa applicare, præſidijsque eiſdem gratiæ excitantis, comitantis, ſubſequentis nos præuenire, adiuuare, confortare in congruis ad ſupremum virtutum apicem pertingendi medijs adhibendis, imò & nobiſcum cooperari in omnibus & ſingulis, tam internis quàm externis virtutum actibus, heroicis que ſupra vires deſiderijs eliciendis.

Quis

Quis tanta dignatione benignissimi & amantissimi mediatoris nostri, qui potest, scit, & vult adiuuare infirmitatem nostram, non accendatur ad ipsum redamandum, atque ad strenuè tantæ eius gratiæ cooperandum? Gratitude, amor, zelus cooperandi gratiæ Christi in medijs ad virtutum culmen pertingendi vsurpandis.

III. Quàm suauiter & efficaciter nos inuitet, trahatque ad eximium conatum cooperandi suæ diuinæ gratiæ in excellenti, per idonea media, prædicta virtutum soliditate consequenda. 1. quidem funiculis huius inæstimabilis charitatis, ex qua olim nobis tot lacrymis, tanto sudore & sanguine gratiam necessariam promereri dignatus est, & nunc applicare, & nobiscum quodammodo in virtutum exercitio laborare dignatur. 2. Promissionibus tot tamque eminentium huius & futuræ vitæ præmiorum. 3. Minis tot tamque grauium, huius & futuræ

vitæ suppliciorum, pigris
& tepidis debitorum. Affectus
ijdem.

Gg. s.

DE.

V. *De eximia cum Deo per charitatem
vnione, & voluntatis nostræ cum
diuina conformi-
tate.*

I. **E**Xpende, quid requiratur ad exi-
miam cum Deo vnionem, &
voluntatis nostræ cum diuina con-
formitatem, qui est finis viæ vnitivæ.
1. nimirum, Vt ea pura sit, quoad in-
tentionem, seu, vt omnes eius actus
tam interni, quàm externi, tam elicit
ab ipsa, ipsique proprij, vt sunt actus
amoris, resignationis, zeli gloriæ Dei,
quàm imperati per eam, vt sunt actus
aliarum virtutum proprij ex motiuo
amoris elicitij, & puro corde, recta in
Deum, propter Deum, per se infinite
amabilem, absque vlllo supplicij præ-
mijque intuitu dirigantur. 2. Vt mag-
na seu intensa sit, quoad intensionem
graduum, seu, vt omnes eius prædicti
actus magna cum facilitate & alacri-
tate frequententur, & quidem cum in-
tenso conatu & insatiabili desiderio
longè vires excedente. 3. Vt fortis &
constans sit, quoad extensionem ad om-
nia obiecta; ad omnia tempora pacis
& belli, ad omnes consolationum &
deso-

desolationum vicissitudines, seu, ut eius actus omnes eadem alacritate & contentione constanter exercentur, tam circa obiecta maximè ardua, quàm circa facilia, tam tempore humanæ desolationis & afflictionis, quàm tempore humanæ consolationis & prosperitatis: ita, ut nec internarum desolationum, anxietatum, tentationū a quibus feruor eius extinguatur; nec externarum oblocutionum, iniuriarum, opprobriorum, morborum, cruciatuum fluminibus obruatur. Quantò hæc gemma est rarior & pretiosior, tantò Deo, Angelisque carior, nobisque quaestuosior. O quot quàmque precellos gradus gratiæ & gloriæ anima Deo vnita sibi breui tempore acquirat, quæ familiares sibi amoris, resignationis similesque affectus frequenter elicit! Zelus proficiendi in eximia cum Deo vnione.

I. Quænam media sint efficacissima ad hanc cum Deo vnionem pertingendi, cuiusmodi sunt, i. feruentem, efficacem, & constantem zelum excitare seridè indies proficiendi in absoluta voluntatis nostræ cum diuina in omnibus conformatione, perfecta- que omnis affectus nostri à creaturis

auulsione, eiusdemque in vnum Deum translatione, eundemque zelum crebrius quotidie iterare cum humili & fiduciali petitione gratiae. 2. Serio conari indies in eximia perfectione viae purgatiuae & illuminatiuae propria proficere, maxime in continua abnegatione sui, & mortificatione vniuersi amoris proprii, inordinatiue erga creaturas affectus, assiduaque aliarum virtutum, ex motiuo puri amoris Dei, exercitatione. 3. frequentare conari actus internos. prae cipuos amoris, resignationis, zeli gloriae Dei, & salutis animarum, & quidem perfectissime, id est, latissime, quoad omnia obiecta; purissime, quoad intentionem; intensissime, quoad conatum; insatiabilissime, quoad desideria supra vires, idque tum prolixè in meditatione, tum aliàs succinctè per pia suspiria. 4. Actus externos his correspondentes conari quaesita vel oblata occasione exercere simili cum perfectione, internosque iisdem coniungere, & quidem modo heroico circa obiecta admodum difficilia, in maxima desolatione, e. c. maximas iniurias famae, dolores corporis, angores mentis, æquo, grato, hilarique.

que animo acceptare de manu Dei, ex puro eiusdem amore, cum desiderio plura, duriora, probrosiora perferendi. 5. Omnes aliarum virtutum actiones internas, externasque, omnesque etiam ex se indifferentes assuescere, ex motivo puri amoris & beneplaciti Dei obire. 6. Post quemvis lapsum in oppositos defectus profundè se humiliare, veniam cum fiducia deprecari, nouo feruore resurgere.

O si hæc & similia media humiliter, ardentè, & constanter vsurpares, quàm breui tibi ad intimam cum Deo familiaritatem ianuam patefaceres? Zelus his medijs grato alacriq̃ue animo vtendi.

III. Qualis fuerit zelus in hac cum Deo vnione proficiendi, prædictisq̃ue medijs sollicitè vtendi Sanctorum, maximè Regine Sanctorum omnium, cuius tota vita planè nihil aliud fuit; quàm intimæ cum Deo coniunctionis, per sublimissimos gratitudinis, amoris, resignationis, zeli gloriæ Dei

& salutis animarum excessus exercitium. Feruor pro mensura gratiæ cam æmulandi.

VI. De Christo caussa exemplari huius
cum Deo vnionis.

I. **E**Xpende, quàm eximium nobis
Christus dedit specimen huius
perfectissimæ cum Deo vnionis, &
cum diuino beneplacito conformita-
tis, per assiduam internorum actuum
gratitudinis, amoris, resignationis, ze-
li gloriæ Patris, & humanæ salutis, &
similium, & quidem perfectissimorū,
secundum omnem dimensionem, fre-
quentationem (vt videre est in Medi-
tationib. 1. p. hebd. 2. & 3. post Epiph.)
idque ex amore maioris nostræ per-
fectionis, eo etiam fine, vt nos ad imi-
tationem sui efficacius excitaret. Gra-
titudō, amor, zelus imitandi in fre-
quenti exercitatione prædictorum af-
fectuum.

II. Quàm luculentum similiter no-
bis exhibuerit speculum eiusdem ab-
solutissimæ cum Deo vnionis, & no-
stræ voluntatis cum diuina voluntate
conformationis, per frequentatos a-
ctus externos amoris, zeli, resignatio-
nis circa obiecta maximè ardua, &
quidem ex omni parte perfectissimos,
cum desiderijs insatiabilissimis perfe-
ctius æterni Patris iudicio & decreto
in

in pluribus magisq; arduis, si placeret, se conformandi, reque ipsa suum erga ipsum amorem testificandi. Zelus in his eum imitandi.

III. Quam denique efficaciter exemplo suo nos docuerit omnes, tum aliarum virtutum actus, tum adiaphoras actiones exercere ex pura intentione, honoris, amoris, & beneplaciti Dei, omnibusque cogitationibus, desiderijs, studijs & conatibus nostris ad hunc veluti scopum vnicum collimare, nihilque aliud velle, desiderare, quærere in tempore, & æternitate, quam idem cum Deo velle, idem nolle: quo nihil est melius, nihil optatius, cum id quasi deificari sit. Zelus ex amore Christum in his æmulandi.

De Christo caussa promerente, & efficiente huius cum Deo vnionis. VII.

I. **E**Xpende, quam copiosam nobis Christus promeruerit gratiam, ad hanc sublimem cum Deo vnionem, per congrua media pertingendi, tam innumeris & ineffabilibus internis externisque amoris, zeli, resignationis actibus totâ vita frequentatis; tot heroicis plures, sublimiores, diuturniores, eiusmodi actus continuandi de-

di de-

di desiderijs superadditis; tot omniū virtutum operibus, alijsque ex purissimo amore obsequijs indies multiplicatis; quæ omnia & singula infiniti pretij ob infinitam personæ dignitatē peculiariter pro Electis in hunc finem obtulit, ex ardentissimo zelo eximij eorum in via vnitiua progressus.

His fretus si supra memoratis medijs humiliter, fiducialiter & constanter vtereris, quàm breui tempore eximiam cum Deo familiaritatem, intimamque cum eius voluntate conformitatem nancisceris? Gratitude, zelus seridè vtendi medijs proficiendi in via vnitiua.

H. Quàm paratus sit eandem efficacem & superabundantem gratiam tanto labore olim nobis promeritā, nunc re ipsa nobis applicare, nosque eadem sua gratia in omnibus internis externisque gratitudinis, amoris, zeli, resignationis, deuotionis, omnibusque alijs exercitijs viæ vnitiuæ proprijs frequentandis adiuuare, & promouere ex eodem paterno maioris profectus nostri desiderio.

Cuius anima non lique scat, atque ad strenuè tantæ gratiæ cooperandum non exardescat, si tantam tam amabilis

Me. 3

Mediatoris nostri dignationem attentè secum perpendat? Affectus ijdem.

III. Quàm demùm nos suaviter inuitet ad seriam, cum hac tanta gratiâ cooperationem. 1. Tot, tantaque tam generalia, quàm specialia beneficia, præsidia, & charismata in hunc finem conferendo. 2. Tot extraordinarios fauores, illustrationes & consolationes feruidis suis impertiendo. 3. Tam liberaliter supereminētissima pro singulis eorum pijs conatibus, sanctisque desiderijs præmia promittendo. Affectus ijdem.

Dominica IV. post Trinitatem.

De Euangelio. Luc. 6.

4. Hebdom.
post
Trinitatē

I. **E**stote misericordes, sicut & Pater vester cœlestis misericors est: Nolite iudicare Quàm eximiam nobis Christus inculcat proximi dilectionem ad imitationem misericordiæ & dilectionis Patris cœlestis erga omnes exercendam. 1. Misericordiam proximo summam, modoque excellentissimo exhibendo. 2. Non temere quenquam iudicando, suspicando, dubia in malam par-

I.

par-